

Đừng để thốt ra: “Nếu Như – Giá Như...” vì lòng biết ơn

Các bạn thân mến,

Không riêng gì tôi, chắc các bạn cũng đã có đôi lần tự hỏi mình: “mình là ai? mình tồn tại trên cuộc đời này để làm gì? Mình đã và đang làm gì bây giờ và ở đây? Và mình sẽ làm gì ở ngày mai?...”

Ai ai cũng có những hoài bão và mục đích để sống tử tế, sống đẹp, để tồn tại...nhưng kinh nghiệm cho thấy, không phải ai cũng có cơ hội để có thể đạt được mục đích và hoài bão mình mong muốn đâu.

Riêng tôi, mỗi đêm đặt lưng xuống giường, tôi chẳng biết rằng liệu sau giấc ngủ đêm nay...ngày mai tui có tồn tại, có cơ hội được 24 giờ tỉnh khỗi để tiếp tục việc làm người dang dở, tiếp tục con đường tìm lại mình, nhận ra bản chất cuộc đời và trải nghiệm thêm về nó. Đưa đôi bàn tay lên nhìn và chiêm nghiệm thật kỹ hai lòng bàn tay...đôi lúc tôi cảm nhận được sự thú vị hầu như tuyệt vời qua cái nhìn sâu lắng này.

Những lúc thật yên để nhìn đôi bàn tay, trong tôi chợt dâng lên niềm biết ơn ĐỜI rất đậm nét, vì Đời đã cho và dạy tôi:

- được làm con của Ba Má, cho tôi được hưởng tình thương bao la của gia đình, bà con dòng họ, với những cử chỉ thân thương, những trái tim theo tôi từng bước, gửi đến tôi những năng lượng thiện lành với ước mong tôi có cuộc đời an yên. Biển tình thương này tui không cảm nhận sâu sắc được từ nơi khác.
- có một mái ấm gia đình, ở đó tôi học BIẾT yêu thương và chia sẻ, BIẾT cảm thông và thương luôn những người không hoàn hảo, cho họ có cơ hội nuôi dưỡng lòng yêu thương luôn có sẵn trong mỗi người. Có thể đơn giản là nhắn một tin hỏi thăm người bạn lâu ngày mất liên lạc. Cảm ơn ai đó đã nhặt dùm mình cây bút, hay mỉm cười khi bất chợt bắt gặp ánh mắt ai đó đang hướng về mình, dù người đó không quen, rất đơn giản vậy thôi, nhưng cũng khiến trái tim của mình và đối tượng mềm ra, rộng mở ra... và bức tường yêu thương sẽ thêm vững chắc.

- biết cúi đầu chấp nhận những gì đến với mình, dù tốt hay xấu, dạy tôi kiên trì, kiên nhẫn bước qua đau khổ, cho tôi thấy, có thể hôm nay là ngày rất đen tối, nhưng biết đâu phía trước có những nụ cười của ai đó, một chút may mắn đang chờ mình, cũng bởi cuộc sống luôn thay đổi. Tôi phải biết rõ tôi, biết chờ đợi và nắm giữ những cơ hội tốt đến với mình. Và đôi khi cơ hội tốt cũng do mình tạo ra nữa.
- học được khả năng biết tha thứ từ cuộc sống, vì tha thứ được cho người khác thì một cách gián tiếp, tôi cũng có khả năng biết tha thứ cho bản thân mình. Ai ai cũng mắc phải lỗi lầm, ta nên tạo cơ hội để họ sửa lỗi, và qua đó ta cũng đóng góp cho xã hội thêm những người tốt.
- và Đời cũng cho tôi niềm tin để tự mình đứng dậy sau mỗi lần vấp ngã, vì đường đời bao giờ cũng đầy chông gai và chạm bầy. Thói thường, ta hay than phiền vì người khác, hoàn cảnh khác mà mình thất bại, khá hơn một chút là thấy mình còn yếu kém nhưng lại không biết tự sửa chữa, không cố gắng vươn lên. Ai cũng có một lần thất bại, đây là chuyện thường, mà quan trọng là chính ở chỗ ta đứng dậy như thế nào sau những thất bại? Không nên bỏ cuộc vì đâu đó cũng vẫn còn cơ hội, nhìn lại mình cho kỹ, tìm lý do tại sao mình thất bại và làm thế nào để thành công.

Các bạn thân mến,

Chung chung thì đó là những niềm ơn nghĩa, gắn bó với cuộc sống mà tôi thường nghĩ đến lúc đầu ngày hay cuối ngày. Tôi có niềm tin, dù hoàn cảnh mình có bế tắc đến đâu đi nữa, cũng sẽ có một lối thoát thôi! Mình có chấp nhận hay không thì cũng tùy theo cách sống của mình. Tôi hay có thói quen: mỗi khi có khó khăn, phiền não, tôi hay nhìn lâu vào bàn tay mình, tìm một câu giải đáp ... và đôi khi tôi tìm thấy nơi đó sự kỳ diệu để mà đi tiếp. Bàn tay ta tượng trưng cho hai mặt của cuộc sống, ta muốn bàn tay úp thì nó sẽ úp, muốn nó ngửa thì nó sẽ ngửa, cuộc sống ta cũng vậy, hạnh phúc hay khổ đau đều do ta đánh giá và nhận thức về nó... Sắc màu của cuộc sống vẫn đẹp muôn đời, có những màu sắc nhẹ nhàng đơn giản mà đôi khi ta vội vội bỏ qua, hay vô tình chạy theo những sắc màu nổi trội, đập vào mắt để gây chú ý cuốn lôi, đánh mất cả chính bản thân mình.

Không biết những người khác tín ngưỡng thì sao, riêng tôi, được thực tập những gì Bụt dạy, mặc dù không miên mật cho lắm, tôi đã có khi cảm nhận thật sự những điều vi diệu mà Phật Pháp dành tặng cho mình, hoặc mỗi sáng thức dậy., tôi thầm nói: „bất kể một việc tốt nào cần làm trong khả năng và hoàn cảnh cho phép, mình sẽ làm ngay. Mỗi ngày sống BÂY GIỜ và Ở ĐÂY là một ngày hạnh phúc. Và nếu có được đời sống như thế, ta sẽ an nhiên, tự tại hơn và nhất là không bị quá khứ ray rức hay tương lai đầy lo lắng, mông lung. Và tui luôn thực tập như thế.

Hai chữ „Nếu Như...“ hay „Giá Như...“ hầu như tôi nghe được rất nhiều, nhất là khi đi dự đám tang của ai đó. Những chuyện bên lề về người vừa nằm xuống thường được bắt đầu bằng hai chữ này – „Nếu Như biết có ngày hôm

nay, ngày đó tôi không nên....“ Hoặc ,, Giá Như ngày xưa mình đừng....“...Nói nhiều, nghe nhiều mà sao ta lại làm không nhiều, không trọn vẹn lúc đó ?

Cho nên từ nay xin tự hứa với lòng, ý thức việc nói ít lại, dùng năng lượng để làm, để thực hiện nhiều hơn, việc nào làm được ngày hôm nay thì làm hết lòng ngày hôm đó, không nên hẹn lần hẹn lứa, không than vãn những chuyện chẳng ra đâu, tập cho mình dần trở thành một người không chỉ biết nói suông rồi để đấy, mà nên nỗ lực hết mình, dùng năng lượng lành phụng sự mọi người, làm tốt hết lòng với khả năng và hoàn cảnh cho phép của mình ngay trong Hiện tại, thành công hay thất bại không còn là vấn đề quan trọng, không để nuối tiếc, hối hận vì những cơ hội bị bỏ lỡ, không phải ghen ngạo thốt ra hai từ ,,Nếu Như – Giá Mà...“ mỗi khi nhìn lại. Được như vậy, ta sẽ thật sự có một đời sống an nhiên, tự tại hơn, không bị ray rức bởi Quá khứ, không lo lắng gì ở Ngày mai, một đời ân nghĩa đền đáp tròn đầy, sống nhẹ nhàng, thông dong và cao quý. Thật đẹp biết bao!

Hiện trúc – Xuân 2023
BÔNG LỤC BÌNH

Kính mời đọc thêm những bài khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/TamHaiDuc.html>

www.vietnamvanhien.net

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN ONLINE VỚI HƠN 8500 TÁC PHẨM